

Παντελής ο Μαθαρικός,
ὁ τῶν ἐπιστράτων λύκος.

Κατὰ παράκλησιν πολλῶν ἀγαπημένων φίλων,
δημοσιεύομεν κι' ἡμεῖς εἰς τὸ παρὸν μας φύλλον
τοῦ Μαθαρικοῦ τοῦ γνωστοῦ τὴν φοβερὰν εἰκόνα,
διὰ νὰ ζῆ ἀθάνατος ὅσπιν ἀπαντὰ αἰῶνα,
καὶ νὰ ἴδωσιν κι' ἀπὸ κοντὰ τοῦ Παντελεῆ τὴ μούρη
καὶ ὅσοι τῶν ἐφένδρων μας τὸ ἔκοψαν κουμπούρι.

Ἴδε λοιπὸν ὁ ἀνθρωπος!.. ἴδου ὁ Μαθαρικός,
αὐτὸς ὁ ἐπικίνδυνος τῶν ἐπιστράτων λύκος,
ὅπου ἀπὸ τὰ χέρια του κανέναν δὲν γλυτώνει,
ποῦ τὴν οὐρὰ του ἔξασνα σὲ κάθε τρύπα χώνει,
ποῦ τοὺς κομψοὺς λεβέντιδες ἀνηλεῶς ἀρπάζει,
κι' ὡς Ἐφιάλτης τρομερὸς τοὺς ὕπνους των τρομάζει.

Ἴδέτε τοῦ προσώπου του καλὰ τοὺς χαρακτήρας,
ἴδέτε καὶ τοὺς πόδας του καὶ τὰς μακρὰς του χεῖρας,
ἴδέτε τὸ ἀνάστημα, τὸ αὐστηρὸν του ὕφος,
τὰ σταυρωτὰ κορδόνια του καὶ τὸ μικρὸν του ξίφος.

Ἴδέτε τον δλόκληρον ἐν προσοχῇ μεγάλῃ,
καθὼς κυττάζει ἐραστῆς τῆς φίλης του τὰ κάλλη.

Βεβαίως εὐχαρίστησιν δὲν ἔχετε καμμίαν
διὰ τσιαύτην ὀχληρὰν τῶντι γνωριμίαν,
μὰ πρέπει νὰ τὸν ξέρετε γιὰ τὰ τὴν φεύγει' ὄλοι,
σὰν νὰ σφυρίζῃ ἴπισω σας βασιβουζούκου βόλι.
Γιὰ τοῦτο τὴν εἰκόνα του ἔδω σὰς παραθέτω,
κι' ὁ ἔχων ὦτα, κύριε, ἀκούειν ἀκουέτω.

Μὴν τρέχετε ἀναφανδὸν εἰς ὄλας τὰς πλατείας,
οὐδὲ ὅσπιν βουλευτάρτα μας καὶ ὅσπιν δειδροφυτείας,
ἐν τούτοις ἀποφεύγετε, παρακαλῶ, μὲ τρόμον
καὶ τὴν μεγάλον τοῦ Ἑρμοῦ καὶ τοῦ Σταδίου δρόμον,
γιατὶ πρὸ πάντων εἰς αὐτὰ τὰγαπημένα μέρη
ὁ Μαθαρικός ἔστησε πρὸς χάριν σας καρτέρι.

Λοιπὸν κρυφθῆτε, κύριοι, καὶ μένετε κατ' οἶκον,
μὴν παίζετε ἐν οὐ παικτοῖς καὶ μὲ τὸν Μαθαρικόν,
διότι, ἀν' ὅσπιν Παντελεῆ πιασθῆτε τὴν παγίδα,
τετέλεσται... θὰ γίνετε θυσία ὅσπιν πατρίδα.
Ὁ Δεληγιάννης, ξέρετε, ἀπὸ πολλὸ σεκλέτι
θὰ κάμη μ' ὄλους πόλεμο ἀμέτη μωαμέτη.

Σύστασις ἐφημερίδος,
πρωτοτύπου εἰς τὸ εἶδος.

Ὁ Κώστας ὁ Πλατούτσας τώρα σὲ ἄλλο βγάξει
τὸν φοβερὸν Καθρέπτην, γνωστὴν ἐφημερίδα,
ποῦ δωρεὰν εἰς φίλους κι' ἐχθροὺς θὰ τὴν μοιράζῃ,
καὶ θὰ τὴν τρέμουν ὄλοι ὡς κοπιερὰν λεπίδα.
Κι' ἀλλοίμονον εἰς ὄλους, καθὼς καὶ εἰς ἐμένα,
ἀν' τύχη ὅσπιν Πλατούτσα νὰ πέσωμε τὴν πένα.

Ἱστορία ἐθνικὴ
Παππαρρηγοπουλική.

Λαμπρὸν τὸ πρῶτον τεῦχος καθ' ὄλα ἐξεδόθη,
ἀλλ' ἔμωσ καὶ τὸ ἄλλο σχεδὸν ἐξετυπώθη.
Κι' ἄς τρέξῃ ὅστις θέλει τὴν ὄντως Ἱστορίαν
εἰς τὸν Κωνσταντινίδην χωρὶς ἀργοπορίαν.

Παράστασις μοναδικὴ
τῆ αὐρίον Κυριακῆ.

Τὸ βράδυ τῆς Κυριακῆς θὰ κατευχαριστήσῃ
ὁ θάλασος τοῦ Λεκατσᾶ τὸ εὐγενὲς κοινὸν
μὲ τὸ Φροῦ Φροῦ, ποῦ ὀσῆκωσ ὅσπιν πόδι τὸ Παρίσι,
καὶ εἶναι δρᾶμα πλούσιον εἰς καλλονὰς σκηνῶν.
Ἄπέψε εἶναι τοῦ Σαιξπήρ ἡ κωμῶδία πάλιν,
ὅπου εἰς ὄλους ἔκαμεν ἐντύπωσιν μεγάλην.

Τοῦ Ῥωμοῦ μας τὸ γραφεῖο — μέσα ὅσπιν τυπογραφεῖο
τοῦ Σταυριανοῦ κατέδη — κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ τῆς βράμιας τῶν Χαυταίων — μ' ἕνα κάποιον Φαρμακεῖον,

Καφενὲ τῶν «Ἐξ Ἐφρονούντων» — νύκτα ἄμην σιζητόντων,
μὲ μπακίλληδες καμπόσους, — κατ' ἐξέλιδες ἄλλους τόσους,
μ' ὀρητήρια, σαντοῦρια — καὶ μὲ μάνδρα μὲ γαιδοῦρια.